

Mnogi sami sebi ne upajo priznati, da se človeška zavest lahko razširi, da lahko pregrada med fizičnim in duhovnim doživljanjem resnično pade, pregrada med tem, kar leži tostran in onstran smrti. In ker se bojijo, to odklanjajo in zavračajo kot fantastično, sanjsko, celo kot duševno bolno. Toda spoznali bomo, da človek, ko je šel skozi vrata smrti, razvija le sile, ki jih ima že sedaj med rojstvom in smrtjo ...

Živimo v težkih, usodnih dneh. Še zelo malo duš s polno zaupanja pričakuje, kaj bodo nam, zemeljskim ljudem, ti usodni dnevi prinesli, in predvsem pomen tega, kar nam dogodki teh dni kažejo, duš ne nagovarja s polno močjo. Toda prav tisti, ki se poskušajo kot človeške duše vedno bolj uživati v to, kar se bo moralo kot impulz razvoja človeške kulture, kot duhovni kulturni razvoj izživeti skozi pozive in zahteve duhovne znanosti, so se morali znati s svojimi najglobljimi občutki in čutenji povezati s tem, kar se na eni strani tako mogočno in silno in na drugi strani tako boleče in žalostno odigrava okrog naših duš ...

Skrivnost smrti

Rudolf Steiner

Rudolf Steiner

Skrivnost smrti

Iz poguma bojavnika, iz prelite krvi bitk, iz bolečine zapuščenih, iz ljudskih žrtvovanj bo zrasel duhovni sad – misli, čuti duha zavestnih duš, usmerjeni v kraljestvo duhov.